

Problém, který je třeba urychleně řešit

Máme tu rok 2017, se sedmičkou na konci, která údajně bývá šťastná. A hned na začátku této nové etapy se dovidáme spoustu informací. Bývalý prezident Klaus nám sdělil, že za migraci si může Evropa sama. Nezpůsobil ji prý konflikt na Blízkém východě a zvláště páchané teroristy z Islámského státu, ale může za ni politika evropských elit.

Každý může mít svůj vlastní názor, ale v něčem se pan exprezident opravdu mylí. Napadání různých států, války, vraždění a takzvaná pomoc USA, to vše nahrálo vzniku Islámského státu a lidé ze svých zemí původu utíkají. Jedni před válkou, druzí z touhy zlepšit si ekonomickou situaci.

Hrozivé je, že mezi nimi najdeme i vyslance Islámského státu. A jak je poslední dobou vidět, je jich v různých místech světa i Evropy rozmístěno opravdu hodně. Ano, Evropa opravdu zaspala a zvláště kancléřka Merkelová podcenila, co může její otevřená náruč a migrace přinést nejen Německu, ale i dalším státům. Bezsporu na tom mají vinu i přední představitelé EU. Věříme, že lidé, kteří v posledních měsících zemřeli rukou atentátníků, jsou dostatečným varováním před tím, co všechno migrace skrývá.

Nelze také opomenout vliv světových mocností na tento problém, který již není schopna řešit pouze Evropská unie. Neschopnost Evropské unie bránit svoje hranice je neodmyslitelný fakt. Přesto však je nutné se postavit proti dalšímu přílivu běženců. Ani charity působící na území naší republiky evidentně nemají zájem o zakázku ministerstva vnitra za půl miliardy korun na tříletou pomoc azylantům. Žádná z nich se do této soutěže nepřihlásila. Jak to budou zdůvodňovat, je ještě otázkou. Ale i tyto charity patrně již definitivně pochopily, že ne každý z uprchlíků je vděčen za nabízenou pomoc a ne každý z nich utíká ze své země před válkami. Jediným možným řešením v této situaci je nabídnout intenzivní pomoc v zemích původu těchto migrantů, ale na to Evropská unie sama nestačí.

Je třeba, aby vysocí představitelé světových mocností i Evropské unie zasedli ke kulatému stolu a začali urychleně přemýšlet o tom, zdali už jim tento problém nepřerostl tzv. přes hlavu.

Ing. Miloslava Vostrá, poslankyně Parlamentu ČR a místopředsedkyně poslaneckého klubu KSČM

Jak s obranou České republiky?

Česká republika podle všech dostupných informací chce mít svou vlastní armádu. Proto lze předpokládat, že těžko toto půjde zařídit bez finančních nákladů. Zbrojní průmysl se v posledních letech modernizuje velmi rychlým tempem, a tak i výdaje na přezbrojení naší armády budou rozhodně vyšší.

Máme dvě alternativy, buď v současné situaci, kdy teroristé zvyšují své aktivity a blíží se nebezpečně k našim hranicím, armádu zrušíme a snížíme tím téměř na nulu obranyschopnost země nebo pochopíme, že funkční armáda nás bude stát peníze. V poslední době diskutovaná otázka Pandurů, které budou stát o 800 milionů více, je rozhodně na pořadu dne. Armáda své základní požadavky na to, jak

budou tyto Pandury vybaveny, specifikovala v roce 2013. Podle představitelů ministerstva obrany jsou za nárůstem ceny detailní specifikace požadavků armády, a to například na pancéřování či modernější technologické a informační systémy. Ministerstvo požaduje nákup dvaceti strojů. Šest má sloužit pro velitelsko-štabní účely a čtrnáct pro užší spojovací.

Alexander Černý, poslanec PSP ČR a stínový ministr obrany KSČM

Anna Kvašová

V sobotu 7. ledna, za krásného, leč mrazivého zimního dne, u příležitosti 65. výročí zákeřného zavraždění komunistky Anny Kvašové, členy protistátní skupiny Antonína Landstoffa, se konal pietní akt u obce Mirošovice. Na kraji lesa, kde ke zločinu došlo, je pomníček připomínající tento hrůzný čin.

V úvodu akce přítomně přivítal poslanec PČR, předseda OV KSČM Kutná Hora Jan Klán. Přivítal i hosty, poslankyni PČR, místopředsedkyni poslaneckého klubu Miloslavu Vostrou, předsedu Národní rady KČP Rudolfa Peltána, koordinátorku Středočeské krajské rady LKŽ Alenu Grospičovou, předsedu Středočeské KR KČP Jiřího Pokorného a poslance PČR, předsedu Středočeského KV KSČM Stanislava Grospiče. K pomníčku byly položeny kytice a věnce Středočeského KV KSČM, okresních výborů KSČM a KČP. Stála zde i čestná stráž praporečnicků KČP.

Soudruh Klán stručně připomněl onu událost z 10. ledna 1952. Soudruh Grospič se ve svém projevu zmínil o událostech padesátých let, o cestě naší republiky k budování socialismu. Připomněl, že KSČ od roku 1945 byla stranou, která hájí zájmy národa o vybudování spravedlivého demokratického státu. Dále hovořil o politické situaci u nás v letech 1989 až 1992, ale i o současné mezinárodní situaci, zahraniční i vnitřní politice vládnoucí garnitury. KSČM je stranou pro lidi, její poslanci ve svých vystoupeních prosazují zájmy obyčejných občanů naší republiky. Krátce se zmínil o migrační krizi a jejím dopadu na státy EU, varoval i před nebezpečím válek.

Účastníci pietního aktu se přesunuli na hřbitov v obci Úžice, kde je hrob Anny Kvašové, aby si i zde připomněli její nesmyslnou vraždu. Čestnou stráž u hrobu stál praporečnick Středočeské krajské rady KČP a Klubu ČP Vrdy. K uctění její památky několik slov přonesl předseda Středočeské KR KČP Jiří Pokorný a minutou ticha jsme uctili památku zavražděné komunistky.

Text: L.N., foto Fr. Kovář.

Evropská rada: rozpačitá, nebo bezradná?

Výsledky jednání Evropské rady, tedy vrcholného orgánu Evropské unie, složeného z nejvyšších představitelů členských států, jež proběhlo 15. prosince, jen ilustrovaly, v jak špatném stavu se integrační projekt nachází.

Pokud někdo očekával, že Evropská rada se bude zabývat naléhavými problémy EU, nedočkal se. Summit se nevěnoval ani uprchlické krizi, ani velmi problematické společné zahraniční politice, neřešil celoevropský růst chudoby, katastrofální nezaměstnanost mladých lidí, ba ani nárůst nacionalismu a krajně pravicových tendencí; pokud šlo o tak ožehavou záležitost, jako je vystoupení Velké Británie z EU (tzv. brexit), věnovali jí slovnití státníci pouhých dvacet minut.

Podstatné problémy tedy byly odloženy nebo řešeny jen »jako«. Zdá se tedy, že pro »kormidelníky« EU, včetně předsedy Evropské rady Tuska a šéfa Komise Junckera, není momentálně nic důležitějšího, než jak přesvědčit nizozemskou vládu, aby přeje jen akceptovala asociální dohodu mezi EU a Ukrajinou – tedy dohodu, kterou Nizozemci v referendu odmítli. Vůle občanů má být tedy opět přemožena nějakými sliby a právními triky, na nichž se usilovně pracuje.

Ostatné nejde jen o Nizozemsko. Náležitě »zpracováni« mají být také Dánové, kteří v referendu odmítli větší policejní kooperaci v rámci Europolu. Obojí není ničím jiným, než ohlupováním občanů, což ale jejich – obecně – silící odpor vůči integraci rozhodně nepotlačí.

Pokud šlo o zmíněný brexit, za zmínku stojí, že odstupující předseda Evropského parlamentu Martin Schulz trval na tom, aby parlament hrál větší roli při vyjednávání mezi EU a Velkou Británií, a ve vyjednávací delegaci bude za EU také zástupce Evropského parlamentu. Inu – proč ne. Však také stálý prezident Evropské rady Tusk obratem prohlásil, že jeho orgán si ponechá politickou kontrolu při vyjednávání a parlament v něm nebude hrát aktivní roli.

Ovšem nejvíce času věnovali členové Evropské rady militarizaci EU. Nejenže členské státy byly opětovně vyzvány ke zbrojení a posílení vojenské spolupráce; Evropská rada pověřila vysokou pověřenkyni EU pro zahraniční a bezpečnostní politiku Federicu Mogheriniovou návrhem projektů »stálé strukturované vojenské spolupráce« členských států, a dále potvrdila usnesení rady ministrů obrany z listopadu 2016 o zřízení plánovacího a řídicího štábu pro civilní a vojenskou zahraniční mise EU – tedy jakéhosi jejího »hlavního stanu«.

Ve svém závěrečném prohlášení Evropská rada uvedla, že »všemi sdíleným« cílem je odpovědnost a solidarita. Ano, to jsou pěkná slova, ale neustálým omíláním a prázdnotou už notně zdevalvovaná. A Evropská rada svým prosincovým zasedáním nepotvrdila, že je myslí vážně a odpovědně!

MUDr. Jiří Mašálka, europoslanec

